

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203008
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613203008.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. I., R.. XX. XX. XXXX, bytom C. Q. K., N. I. XXX/X, zastúpeného opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.854,16 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 306,86 eur a iné trovy konania vo výške 229,33 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Žalobou, doručenou súdu dňa 22. 03. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 8.135,84 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.709,33 eur od 03. 12. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28. 09. 2011 medzi postupcom I. I., a.s. (I.) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 14. 12. 2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej I. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil zmluvnú povinnosť, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 8.135,84 eur a pozostávala z istiny 7.709,33 eur a úroku z omeškania 426,51 eur. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania dňom 03. 12. 2012, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, žalobca si uplatňuje

úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku.

Elektronickým podaním, doručeným súdu dňa 17. 04. 2013, podpísaným zaručeným elektronickým podpisom vstúpil do konania na podporu žalovaného ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zastúpený právnym zástupcom.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 05. 08. 2013, č. konania 5C/51/2013 - 121 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 7Co/366/2013 - 140 súd nepripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

V doplnení žaloby zo dňa 12. 07. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa 14. 12. 2007 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk). Dátum poskytnutia úveru, ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovanému sú uvedené v platobnej histórii. V zmysle čl. I. zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť celý úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,35 % p. a. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 99,58 eur (3.000,- Sk) a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur (60,- Sk) mesačne. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 74,42 eur (2.242,- Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc dňom 10. 01. 2008 a s konečnou splatnosťou dňa 10. 12. 2017. Istina vo výške 7.709,33 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Z poskytnutého úveru uhradil žalovaný sumu v celkovej výške 379,76 eur (11.440,70 Sk). Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky sú v platobnej histórii označené ako zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou. Zmluvné úroky sú v platobnej histórii označené ako zaúčtovanie riadnych úrokov z kapitalizáciou. Žalobca vyčíslil zmluvné úroky ku dňu 31. 01. 2008, ku dňu 29. 02. 2008 a ku dňu 31. 03. 2008 s tým, že spôsobom uvedeným v doplnení žaloby bol úrok vyčíslený za každý mesiac, ako je uvedené v platobnej histórii. Pri vyčíslení úrokov z omeškania vo výške 426,51 eur žalobca poukázal na výšku úrokovej sadzby pre úrok z omeškania 26,40 % p. a. Úroky z omeškania vyčíslil ku dňu 31. 03. 2008, 21. 04. 2008 a 23. 04. 2008 s tým, že uvedeným spôsobom bol úrok z omeškania vyčíslený tak, ako je uvedené v platobnej histórii.

V doplnení žaloby zo dňa 15. 01. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že každá splátka pri riadnom a včasnom plnení mala byť započítaná na istinu vo výške 41,49 eur (1.250,- Sk) a na úrok vo výške 32,93 eur (992,- Sk).

V doplnení žaloby zo dňa 14. 01. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky sú vyčíslené v celkovej výške 136,07 eur a zmluvné úroky sú uplatnené v celkovej výške 2.854,16 eur.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. 1. 2014 č. k. 5C/51/2013-172 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 599,33 eur, úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne od 3. 12. 2012 do zaplatenia a trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia, to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo zistené, že súdom priznaná suma 4 599,33 eur predstavuje neuhradenú istinu úveru (4 979,09 - 379,76). Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 4. 2014 č. k. 8Co/238/2014-203 súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 2 854,16 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 599,33 eur s 8,75%-ným ročným úrokom z omeškania od 3. 12. 2012 do zaplatenia a v časti výroku, ktorým bol návrh žalobcu, čo do uplatnenej sumy 682,35 eur s príslušenstvom, zamietnutý zostáva nedotknutý.

V doplnení žaloby zo dňa 2. 7. 2014, doručenom súdu dňa 10. 7. 2014 (č. I. 222-243 spisu) žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podstate zopakoval predchádzajúce skutkové tvrdenia nachádzajúce sa v doplnení žaloby. Spolu s doplnením žaloby zaslal súdu listinu (na č. I. 244), ktorá obsahuje prehľad, aká časť splátky pripadala v tom ktorom mesiaci na istinu a aká na úrok.

Z dôvodu neznámeho pobytu žalovaného mu súd uznesením zo dňa 27. 10. 2014 ustanovil na zastupovanie v konaní opatrovníka Mesto Liptovský Mikuláš.

Opatrovník žalovaného sa k žalobe písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupca právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 16. 1. 2014 predniesol, že zotrávajú na žalobe v celom rozsahu. Nevedel sa vyjadriť k skutočnosti, z čoho pozostáva mesačná splátka. Vzal na vedomie poučenie súdu, že v doplnení žaloby zo dňa 15. 01. 2014 je uvedené, že každá splátka pri riadnom a včasnom plnení mala byť započítaná na istinu vo výške 41,49 eur a na úrok vo výške 39,93 eur a súčasne sa žalobca v zmysle doplnenia žaloby domáha aj zaplatenia poplatku za správu úveru, pričom poplatok je podľa zmluvy súčasťou mesačnej splátky. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 25. 10. 2011, o čom predložil súdu listinu preukazujúcu jeho tvrdenie. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, prečo sa v spise nachádzajú listinné dôkazy, preukazujúce oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 12. 11. 2012. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 24. 6. 2014 predniesla, že pokiaľ ide o zmluvný úrok, ktorý zostal predmetom konania vo výške 2 854,16 eur, tento je uplatnený za obdobie od 14. 12. 2007 do 28. 9. 2011, t. j. pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Na pojednávaní dňa 12. 1. 2015 predniesla, že v predmetnej veci vznikol úverový vzťah, ktorý je upravený Obchodným zákonníkom, preto je potrebné aplikovať na otázku premlčania štvorročnú premlčaciu dobu a v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/4/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré súčasne predložila súdu na pojednávaní krátkou cestou.

Dňa 14. 12. 2007 uzavreli I. I., a.s. a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej I. poskytla žalovanému splátkový úver vo výške 150.000,- Sk, druh úveru spotrebný - bezúčelový, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 2.242,- Sk, v počte splátok 120, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 10. 01. 2008 a konečná splatnosť úveru na 10. 12. 2017. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,35 % p. a., typ premenlivá. Zmluvné strany si dohodli spracovateľský poplatok vo výške 3.000,- Sk z prostriedkov úveru a poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 14,63 %. Splátky sa žalovaný zaviazal uhrádzať mesačne k 10. dňu v kalendárnom mesiaci.

Dňa 28. 09. 2011 bola uzatvorená medzi I. I., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej I. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Podľa prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok výška pohľadávky ku dňu postúpenia predstavovala 8.135,84 eur. Z listiny zo dňa 12. 11. 2012 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14. 12. 2007 k 12. 11. 2012.

Z listiny označenej ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25. 10. 2011 bolo zistené, že žalobca ako nový veriteľ oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 25. 10. 2011. V listine bol uvedený variabilný symbol č. 333854127.

V zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a opatrovníka žalovaného, ktorí boli na súdne konanie riadne a včas predvolaní. Žalobca bol na pojednávaní zastúpený právnym zástupcom. Obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy umožňovali vo veci rozhodnúť. Žiadna zo sporových strán nepožiadala o odročenie pojednávania a nevzniesla žiadny návrh na vykonanie dôkazov.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že predmetom konania, o ktorom bolo potrebné rozhodnúť, je suma 2 854,16 eur, ktorá v zmysle skutkových tvrdení žalobcu predstavuje zmluvné úroky za poskytnutie úveru. Súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že medzi pôvodným veriteľom (I. I., a. s.,) a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach. Rovnako mal súd preukázané vykonaným dokazovaním, a to listinným dôkazom (zmluvou o úvere), že súčasťou splátky úveru je zmluvne dohodnutý úrok, ktorý predstavuje odplatu za užívanie poskytnutých peňazí. Je preto zrejmé, že žalovanému vznikol záväzok zaplatiť veriteľovi úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na uplatnenie nároku mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, na základe ktorej pôvodný veriteľ I. I., a. s., postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, ktorej zaplataenie je predmetom tohto súdneho konania. Zmluvou o úvere mal súd tiež preukázané, že splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd vyhovel žalobe v časti o zaplataenie sumy 881,54 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť a v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Za obdobie od marca 2010 do septembra 2011 prislúchajú žalobcovi úroky v sume 25 553,59 Sk a pomerná časť za október 2011 v sume 1 003,54 Sk, spolu v sume 26 557,13 Sk, t. j. po prepočte 881,54 eur. V zmysle ustálenej súdnej praxe do predčasného zosplataenia úveru prislúcha veriteľovi nielen istina, ale aj zmluvné úroky. Istina úveru bola žalobcovi už právoplatne priznaná, preto súd priznal žalobcovi časť splátky pripadajúcej na úrok, a to za obdobie do zosplataenia úveru (od marca 2010 do októbra 2011). Uvedená suma bola vypočítaná na základe listiny (na č. I. 244 spisu), ktorá obsahuje prehľad započítania splátky na istinu a na úrok v každom mesiaci samostatne, pričom suma 881,54 eur vyjadruje súčet časti splátok, pripadajúcich na úrok za obdobie od marca 2010 do septembra 2011 a pomerná časť úroku za mesiac október 2011. Z vyššie uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 eur. V zostávajúcej časti žalovanej sumy 1 972,62 eur súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Uvedená suma predstavuje časť splátok úveru pripadajúcich na úrok splatných od januára 2008 do februára 2010. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že suma 2.854,16 eur predstavuje zmluvné úroky za obdobie do 28. 9. 2011. Toto tvrdenie žalobcu je vyvrátené práve listinným dôkazom predloženým žalobcom (na č. I. 244), z ktorého mal súd preukázané, že časť splátok pripadajúcich na úroky za obdobie do zosplataenia predstavuje 66.527,55 Sk, t. j. 2.208,31 eur. Vo vzťahu ku zostávajúcej časti žalovanej sumy (645,85 eur) žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že táto suma je súčasťou zmluvných úrokov do zosplataenia a ani neuviedol žiadne iné skutkové tvrdenia, preto možno len predpokladať (z obsahu žalôb toho istého žalobcu v iných konaniach), že uvedená čiastka predstavuje zmluvné úroky po zosplataení úveru.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaadiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaná, premlčania nedovolá. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 39.970,42 Sk (1.326,77 eur) súd zamietol z dôvodu premlčania. Uvedená suma predstavuje časť splátok úveru pripadajúcich na úrok splatných od januára 2008 do februára 2010. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a žalovaný si dohodli plnenie v splátkach s tým, že veriteľ je oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú zo splátok plynie samostatne premlčacia doba a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, plynie premlčacia doba (ohľadom zvyšku dlhu) odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V konkrétnej veci začala plynúť samostatne premlčacia doba pre splátky splatné do 10. 10. 2011 (vrátane), keďže ku dňu 25. 10. 2011 došlo k tzv. zosplateniu úveru, t. j. žalobca sa domáhal zaplatenia celého zvyšku dlhu. V prejednávanej veci sú preto premlčané časti splátok pripadajúce na úroky, ktoré neboli uhradené žalovaným (a sú predmetom konania), a to splátky splatné od 10. 01. 2008 do 10. 02. 2010 (vrátane). Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinné od 1. 11. 2008), podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútného obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľov ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014, sp. zn. 11Co/503/2014). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Hoci žalobcovi bola právoplatne priznaná neuhradená istina úveru, v čase rozhodnutia súdu nebolo ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súčasťou právneho poriadku. Nie je prekážkou, že na časti splátok pripadajúcich na úroky sa bude aplikovať citované ustanovenie o premlčaní, keďže ide deliteľné peňažné plnenie, to znamená je možné rozdeliť splátku na časť pripadajúcu na istinu a na časť pripadajúcu na úrok. Toto rozlíšenie vyplýva z listiny na č. I. 244 spisu.

Premlčacia doba splátky splatnej dňa 10. 02. 2010 uplynula dňa 10. 02. 2013, z čoho logicky vyplýva, že premlčacia doba splátok splatných skôr uplynula ku skoršiemu dátumu. Žaloba bola doručená súdu dňa 22. 03. 2013, t. j. po uplynutí 3- ročnej premlčacej doby ohľadom splátok splatných za obdobie od 10. 01. 2008 do 10. 02. 2010.

V prípade, ak zostávajúca časť žalovanej sumy vo výške 645,85 eur predstavuje časti splátok úveru pripadajúcich na úrok splatných po zosplatnení úveru, t. j. od 25. 10. 2011 do pôvodnej konečnej splatnosti úveru, potom aj v tejto časti je žaloba nedôvodná. Podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka) sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požíčavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcoví, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobcoví prislúchali zmluvné úroky do zosplatnenia úveru, t. j. do 25. 10. 2011.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J. Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. Záver okresného súdu o procesnom charaktere citovaného ustanovenia § 5b zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov (napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014 sp. zn. 11Co/503/2014).

Pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania je nevyhnutá vedomosť dlžníka (žalovaného) o premlčaní dlhu. Je potrebné zdôrazniť, že uznanie záväzku žalovaným bolo zrealizované na formulári (ktorého text bol vopred pripravený), samotná listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Uvedené označenie môže u spotrebiteľa vzbudiť dojem, že predmetnou listinou sa sleduje splnenie dlhu prostredníctvom splátok, ktoré ho môže priviesť k rozhodnutiu uzavrieť dohodu o splátkovom kalendári. Spotrebiteľ - bežný občan si však súčasne nemusí uvedomovať, aké ďalšie prehlásenie podpísal. Súd dáva do pozornosti tiež skutočnosť, že uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v čl. 2 dohody, avšak prehlásenie žalovaného o vedomosti premlčania dlhu je umiestnené v bode 3 označenom ako forma splatenia záväzku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný nemal vedomosť o tom, že uznaný dlh je premlčaný a preto jeho prejav vôle uvedený v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nevyvoláva právne účinky uznania premlčaného dlhu, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nebola podľa názoru súdu individuálne dohodnutá so žalovanou. Hoci žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s dohodou, nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, keďže táto dohoda bola vopred pripravená na predtlačenom formulári a žalovaný mohol dohodu ako celok s celým jej znením akceptovať alebo odmietnuť. Žalovaný v prípade, ak mal záujem len o splátkový kalendár, nemohol tento získať bez toho, aby zároveň uznal premlčaný dlh vzhľadom na vopred pripravený formulár dohody. Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že uznanie premlčaného dlhu, ktoré bolo zakomponované a je súčasťou dohody o uzavretí splátkového

kalendára a uznaní záväzku, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovaného), keďže v prospech veriteľa (žalobcu), teda na úkor žalovaného, by začala plynúť pre uplatnenie nároku nová 10-ročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej sumy (zo zmluvných úrokov). Úroky z omeškania so zaplatením istiny už boli žalobcovi právoplatne priznané. S poukazom na ustálenú súdnu prax žalobcovi ako veriteľovi po splatnosti úveru prislúchajú úroky z omeškania z nevrátenej časti istiny úveru, nie aj z úrokov z úveru. Navyše platná právna úprava (ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) nepripúšťa možnosť platiť úrok z omeškania zo zmluvného úroku. Zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny a preto sa sami ďalej neuročia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 OSP. Úspech žalobcu predstavoval 67,40 % (4.599,33 + 881,54), úspech žalovaného predstavoval 32,60 % (2.654,97 eur), z tohto dôvodu čistý úspech žalobcu predstavuje 34,80 %. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 34,80 %. Trovy konania pozostávali z pomernej náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 229,33 eur (34,80 % zo sumy zaplateného poplatku 488 eur za žalobu a zo sumy 171,- eur za odvolanie). Právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha odmena za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu patrí odmena vo výške 237,34 eur, t. j. za tri úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a odvolania spolu 712,02 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, b/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Súd nepriznal právnomu zástupcovi odmenu za úkon označený ako písomné podanie protistrane - pokus o zmier z dôvodu, že súd nemal preukázanú účelnosť a dôvodnosť uvedeného úkonu, ktorý bol vykonaný pred začatím konania. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky právnomu zástupcovi žalobcu prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s prvým úkonom právnej služby 6,95 eur (žalobca udelil právnomu zástupcovi plnomocenstvo na zastupovanie v konaní v roku 2009), v súvislosti s druhým úkonom právnej služby 7,81 eur a v súvislosti s tretím úkonom 8,04 eur, spolu 22,80 eur. V zmysle ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky prislúchalo právnomu zástupcovi žalobcu zvýšenie o DPH o sumu 146,96 eur. Trovy právneho zastúpenia predstavovali celkom 881,78 eur. Keďže čistý úspech žalobcu predstavoval 32,60 %, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi pomernú časť trov právneho zastúpenia vo výške 306,86 eur. Trovy právneho zastúpenia činili 306,86 eur a ďalšie trovy konania 229,33 eur (náhrada súdneho poplatku). Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi pomernú časť trov právneho zastúpenia a ďalších trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 OSP.

Súd neprihliadal na vyúčtovanie trov konania, ktoré bolo doručené súdu dňa 20. 01. 2014 a 15. 01. 2015. Z ustanovenia § 151 ods. 1 OSP vyplýva, že účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Nie je sporu o tom, že uvedený procesný úkon (vyčíslenie trov konania) je oprávnený vykonať aj právny zástupca účastníka na základe splnomocnenia. Z obsahu spisu vyplýva, že trovy konania v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 20. 01. 2014 a 15. 01. 2015, boli vyčíslené substitučným zástupcom, a to spoločnosťou Puchala, Slávik & Partners s.r.o. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti substitučné splnomocnenie zo dňa 15. 01. 2014 (na č. l. 156 spisu), ktorým právny zástupca žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. splnomocnil Puchala, Slávik & Partners s.r.o. na zastupovanie v označenej právnej veci na súdnom pojednávaní, ktoré sa bude konať dňa 16. 01. 2014 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Z rozsahu uvedeného substitučného splnomocnenia vyplýva, že toto sa vzťahuje výlučne na účasť substitučného zástupcu na pojednávaní a teda na všetky procesné úkony, ktorých potreba môže vyplynúť z priebehu pojednávania. Súd konštatuje, že zástupca právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 16. 01. 2014 uplatnil náhradu trov konania v prípade úspechu žalobcu bez ich vyčíslenia. Skončením pojednávania dňa 16. 01. 2014, na ktorého účasť bolo substitučné splnomocnenie obmedzené, došlo k jeho zániku. Z uvedeného dôvodu bol oprávnený a súčasne povinný vyčísliť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia právny zástupca žalobcu, ktorému udelil žalobca, v konaní úspešný plnomocenstvo, t. j. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Substitučný zástupca Puchala, Slávik & Partners s.r.o. nepredložil pri vyčíslení trov konania žiadne splnomocnenie, ktoré ho oprávňuje na uvedený procesný úkon, z tohto dôvodu nebolo možné na vyčíslenie trov konania prihliadať, keďže tento úkon nebol učený oprávnenou osobou. Rovnako to platí aj pre splnomocnenie na pojednávanie dňa 12. 01. 2015. Keďže si žalobca v zákonom stanovenej lehote (3 pracovných dní) nevyčísliť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia, súd prihliadal na vyčíslenie trov konania vyplývajúcich z obsahu spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Uvedený právny názor

zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 06. 03. 2014, sp. zn. 5C/40/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. 11. 2014, sp. zn. 5Co/530/2014).

Vzhľadom na výšku priznaného peňažného plnenia je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi priznanú sumu v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.